

મલકાતી મોહિની

— યાને —

કૃષ્ણ-બંસરી

પ્રખ્યાત ગાયનેકો
સંગ્રહ.

卐卐卐卐

Copy Right

by

C. M. Shah.

卐卐卐卐

— કીર્તી —

બે આના.

卐卐卐卐

મુદ્રણ.

પ્રસિદ્ધ હતા.

બુકસેલર મલ્લીકાજી બાલકૃષ્ણ દુર વ્યાસ
કે દેવદાસ ગો. બારી કામચંદ મહેતી સમુદાય.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાક ૧૧૮૮૮ વર્ગીક

પુસ્તકનુ નામ મલકાત મોહિની

વિષય રૂ- :૨૦૪

મલકાતી મોહીની

યાને

કૃષ્ણ—ખંસરી.

બોડાણોં.

— ૦ —

ઝેણી ઝેણી મોરલીયો વાગે ઝે ધનો નાદ ગગનમાં ગાજે છે-
વાલા વરણાગી ઉભા, જમનાની તીરે, સુણીને નાદ ગાયા બાગે છે-
સતી હમયંતી.

— ૦ —

હમયંતી—મઝો સીધાઓ બાગ અમારા અતરના આરામ,
મળીશુ ફરીને મેળવશે જે ભક્તવત્સલ ભગવાન-
બાળક—હાય અભાગી અમ પામરપર આગ્યો દૂષ્કર યોગ,
બાગ અમે લાચાર સહીયે, માત તાત વિયોગરે-
હમયંતી—નીરવિનાની સરિતા સુની સ્વચ્છ વિના સુની ગાય,
પાખવિના સુની પખીણી જેવી જાળવિના સુની માયરે-
સુહેવ—સારા નરસા યશ અપયશના વડીલ કરે જે કામ,
ભોગવવા પડે જે સર્વ સ્વજનને તેના જે પરીણામરે-

સુરસ્યામ.

— ૦. —

સૈયા હુ હુ શુલાબી રગ પ્રીતમ રગ કેશરીયા,
માર જોખન શુલાબી રગ પ્રીતમ રગ કેશરીયા.—સૈયા૦
માન ગંગેરી જસોદા ખીડીયા, આવે શુલાબી ફુલ,
ચલાવે રગ કેશરીયા.—સૈયા૦

શુન શુન કક્ષીયાં રોજ બીછાઇ, સોને શલાખી પુલ,
હજારે રંગ કેશરીયા—સૌયાં

સુરશ્યામ.

—રામ સજન—

બકતી સુધારશ સાર જગતમા, સત્ય સમજો નરનારીરે,
બકતીને વશ થઇ ગીરધારી, આહીર સાથે ગાયો ચારી;
કપટી મામા કેસને મારી, દાસી કુબળ તારીરે—બકતી.
વૃજ વનીતાનુ બહાલ વધારી, રાસરમ્યા વીકુલવનમાળી,
દંતિતથુ અબીમાન વિચારી ગોવરધન કર ધારીરે—બકતી.

રામવર્ષા

—વૈરાગ્ય, રામ માફ—

જન્હા ધર ખુલને હાથી,	હજારો લાખકે સાથી,
જિન્હાકો ખા ગર્ભ માટી,	તુ ખુશ કર નીંદ કયો સોયા-૧
નકકારાહ કુચકા બાજે,	કિ માફ મૌતકા બાજે,
જ્યો આવણુ મેધરા ગાજે,	તુ ખુશ કર નીંદ કયો સોયા-૨
કહા ગયે ખાન મદમાતે,	ને સુરજ ચાંદ ચમકાને,
ન દેખે કહા જીવહ જાને,	તુ ખુશ કર નીંદ કયો સોયા-૩
જન્હા ધર દાલ ઔર હીરે,	સન મુખ પાન ઔર બાડે,
જન્હાનુ ખા ગયે કીડે,	તુ ખુશ કર નીંદ કયો સોયા-૪
જન્હા ધર પાલખી ઘોડે,	જરી જર બફતકે જોડે,
વહી અખ મૌતને તેડે,	તુ ખુશ કર નીંદ કયો સોયા-૫
જન્હાકે બાલ યે કાલે,	મલકયા ફુલસે પાલે.
વહ આખર આગમે ડાલે,	તુ ખુશ કર નીંદ કયો સોયા-૬
જન્હા સંગ પ્યાર થા તેરા,	જિન્હાને કીયા ખાકમે ડેરા,
ન દિર વહ કરનેગા ફેરા,	તુ ખુશ કર નીંદ કયો સોયા-૭

શ્રી બ્રહ્માનંદ લજન, — રાગ ગઝલ —

કૃષ્ણ ધર નદે આયે સિતારા હો તો એસા હો
કરે સખ ત્રેમસે દર્શણ દુલારા હો તો એસા હો.
બકાસુરકે મશલ ઠારા, પુતના બનશે મારી,
કંશકે કેશસે ખેચા બિલાન હો તો એસા હો.
કુફ પાનીકે અદરસે, નાગકે નાથ કર લાયે,
ચરણ ફણ પેધર કરે, નચારા હો તો એસા હો.
તીર જજુનાકે જ કરે બગાઇ, બંસરી મોહન,
ચલી ધર છોડ બજનારી, પિયારા હો તો એસા હો.
રચાઈ રાશ કુજનમે, મનોહર રૂપ બન કરે,
દેવ દર્શનકો ચલ આયે, હીલાન હો તો એસા હો.
ગયે જામ છોડ બેકુળકે નરિ શીંગ લેગર આ,,
સખિ રેનિ રહી બનમે, કીનારા હો તો એસા હો.
પૂરી દ્વારાવતિ જાકર, મહલ સોનેકે બનવાયે,
હજારો રાનિયા વાહી, ફેસારા હો તો એસા હો.
કુંડ-પાંડવ લડે રતમે, જીત અર્જુનકી કરવાઇ,
બચાઇ લાજ દ્વૌપદીકી સહારા હો તો એસા હો.
ઉનારા બાર બૂમીકા, સિધારા ધામ આપનેકા
વો બ્રાહ્મનંદ દુનિયાસે નીચારા હો તો એસા હો

ભુગલ ભુગારી

— ૦ —

નાહી બનશે જી પ્રીતિના મોતીનુ મલ,

મોતીનું મુઝ આપ્પી દુનીઆ છે કુલ-વાહી.

હીરા-માણિક દામ કચેડે, પ્રીતિના શુભા આ એ છે જમુલ —

આમર રસતો-છીય છે દિલ-ની, પાકે મોતી, પાપ્પી નમે અનુલ —

રા'માંડલીક.

—:૦:—

બોલો બોલો પ્રીતમજી, બોલો પ્રીતમજી, પાછા મને શું સતાવશો?
 પ્રીતે રીતે મને રીઝવશો --“એમહા”
 મને હીરા મોતીથી મદાવશો --“હા બાઈ હા”
 જો જો ખોટા જ્ઞાના ના બતાવશો . બોલો

કારભારણ કામણગારી હુ,--

કારભારી કામણગારો હુ બરે સલામ લોક હજારે
 સોનાના અસ્તરા બનાવી મુકુ આખુ ગામ
 નાતીલા પણ કમુલ કરે ધાસ્તી ભરેહુ કામ,
 જો જો હરખે હડકાયા થઇ ના જશો... .. બોલો.

રા'માંડલીક.

— ૦ —

ખ્યારા પ્રિયતમ રશરાજ અમને આજ રીઝવો,
 લટકાળી લલના કા / સૌ શણગાર મગાવો
 સાચી સાડી ચોળી લાવો, પાટણના પટકુળ મગાવો,
 હીરા મોતી ટાકી પટકુળે, પાડી ભાત કસખી કોર મુકાવો
 લાડ લગાવુ તમને સાણી—જે માગો તે આપુ આણી,
 હૈસિ સ્વામી મારા મનડાના પુરો કોડ, માધી હાઉસ બંધાવો,

મીનળ-મુંજળ. —રાગ કન્હાવી—

જગતના જાણુ બેદુઓ રમીક દીલના દીલનાર કો
 બતાવો કોઈ તો આશક ? જગતના
 કરે તન બદન સૌ ફૂલ આપુ મજો જે તે મુલ,
 હરે આ કુમળુ બુલબુલ, બતાવો કોઈતો આશક ?
 મદુ આખડી આજી ગુથા વેણી ફુલડાથી,
 કમુકી કસકસી બાધી, બતાવુ કોને તે આશક ?—જગતના

મીનળ-મુંઝળ. -રાગ-ઉસ્તાદી-

અલખેલા અકેલા આયા અવી, જને ન પાવે વાડી રોકા ગલી,
મય જલ જમના ભરન જન રહી, ખીચ ડગર મોઢે આન છલી.
તોરો હારહય હેઠકો સજની, નય ખેસર મોરી ચપાકલી-અલખેલા.

મીનળ-મુંઝળ.

— ૦ —

અધુરો ધટ છલકાય આખરે અધુરો ધટ છલકાય,
સાગરમા બહુ સલીલ ભર્યું છે, પણ મઝા ન મુકે જરાય.
આત્રતરવર ફળ આવે સમ નીચુ નમતુ જય,
ઐરડો ફળ આવે ભાઇ ! કિચો વધતો જય—આખરે,
મૂળ સસ્કાર પડ્યા વીણુ માન અધુરીયા કહેવાય,
વિદ્યા કે વિપુ, વીત વલ્લથી, જાતી સ્વનાવ ન જય—આખરે.

કિંદય-ભાણુ.

— ૦ —

રસીમે રસીની ચાદનીનો સમે સાધી, તજ સધળી ઉપાધિ
ગમા ઉપવનમા—

ચુપચુપ વાતો કરે, નેનના ઇસારા કરે;
સમે હસે હરે ફરે રંગ ધુનમા—(પછી),
પળમા રીસાયા છે રસીલા, ભાન બૂલી ભામિની,
માનતા મોહન નથી, હાથે પગે થઇ આતુની.
વેળા રસીલા વહી જશે, પસ્તાવો પાછળથી થશે,
માન મોહન ! માન, જાશે કાળ કા'ણી રહી જશે.
તુ માન ભયે ના માન મને પરવા નહિ,
જીવજન તને નહિ અલગ કરે તનથી,
પ્રીત વચન વીણા રચના રસીયા મન વસીયા મારેજ—

ઉદય-લાણુ.

—રાગ ભજન—

ટાળ્યા નહીંરે ટો લખ્યા ભટ્ટે લેખ—ટાળ્યાં
 વાળ્યા બીજ તે ફળે કરમે લખ્યુ તે મળે—ટાળ્યાં
 દશરથ બાધેલ તલાવડી, પાણી અવણુ ભરે;
 ધર્મ કરતા ધાડ થઇ, આધળા ઝુરી તો ભરે—ટાળ્યાં
 રઘુવીર આલ્યા વનમાં, સીતા રદન કરે,
 દુષ્ટ દગે સતી લઇ ગયો, લંકા પલમાં બળે—ટાળ્યાં
 હરિશ્ચંદ્ર જોવો રાજવી, નીચ ધર મળુરી કરે,
 રાણી વેચી પરધરે વેળા ચાહે સો કરે—ટાળ્યાં

ઉદય લાણુ

—:૦—

વન વગડામાં ભૂલી પડી, ત્યા અત્રત પ્યાથો પીધારે
 પીધો લીધો સાર સ્પષ્ટિનો, કોલ અમર ત્યા કીધારે-પથી પરદેશી
 અધવચ વગડે વીધુ કરડયો, ઝેર ચઢ્યું છે અંગેજી;
 કોઇ મુરલીવર મંત્ર બણે તે શીતજતા થાય અંગેરે-પથી
 દુનિયા મારી એટ્ટા કરની, ને ગાડામાં ગણતીરે,
 હું ગાડી કે દુનિયા ગાંડી, આપ કરી દો ગણતીરે-પંથા.
 સત્ય અકાશ.

—:૦—

આજ હું તો પરજ્યા પિયુષી રીસાજી,
 મને મોહનજી આવી મનાવશે
 પાછળથી આવી જો પકડે પાલવડો,
 હું—કહીશ મોહનજી મુકેને કેડલો.
 બોલ મારી મીકડી ! બોલની રસીકડી ! એવું કહીને બોલાવશે,
 બહાલમનાં વેણુ મારા ચિતડાના ચોર, મારા મીઠા કળાયલ મોર.
 કહેશે જો કથ મને વગડાનું ઢોર
 તોય હું કહીશ દાળજની કોર ક્યારે આવશે

કામલતા.

—૦.—

આપ પાપડ વાડીમાં પધારજો શ્વેરીલાલ.
 મંદીરની સામે મકાન છે, નીચે દેશી દારૂની દુકાન છે.
 રમરગીલા આત્ર મારી પાડોશમાં તલસી કપારાનું નીશાન છે,
 જળમાં તુલસીના ઝાડનું નીશાન છે.—શ્વેરીલાલ.
 અમડ ને અભગ આજ સાજ પહેલા પધારજો
 હડતાળવાળાનું તોફાન છે, જખર હડતાળવાળાનું તોફાન છે—શ્વેરીલાલ.
 જોખમ ભરેલું કામ પુરી પંચાત છે, ધાસ્તી છે આફતમાં
 જન છે, મારા બાપ ધાસ્તી છે—શ્વેરીલાલ.

માલતી માધવ.

—૦.—

ચાલ...ચાલ ઓ અલખેલી, વળી વળી પા'તુ જુવે શુ પ્રેમ મેંની
 તારા ઉરમાં આનદની હેલી, સહેલી, તારા ઉરમાં આનદની હેલી,
 મળ્યા હવે ભેગા, ચપો ને ચપેલી ... ચાલ ચાલ,
 મારા પગના ઝાઝરની ખીલી, વારે વારે પડતી ઢીલી
 (ખીલી જેવી ઢીલી, એવી તુ એ છે હડીલી, હવે ચાલ?)
 (આ, આવિયે જીએ) . . . ચાલ.

અલ્હવાખાઈ

—૦.—

રાજ સામી સાજના આવજો સામી. સડકપર ખંગલો,
 શ્રીકા મહેમાન આજ આવજોરે—સામી.
 પ્રીતિ સરોવરની પાળે પતળીયા
 અર્ધારસ પીળે પીવડાવજોરે—સામી.
 કાચાને ક્યારડે બ્લેકે કસ્તુરી
 શ્વેરખડા શુટજો શુટાવજોરે—સામી.

છત્ર વિજય

—:૦:—

પાતળીઆ પાલવ છોડો કોઈ જોઈ જશે,
—નખરળા શીઠ તરછોડો મારો જીવ જશે.

બાળી બોળી હુ બાળ કુવારી,
બાળો બોળો હુ હુ બ્રહ્મચારી,

છોડો છોડો મારો હાથ મરડાઈ જાય છે.

આના આવા ચાળા જોડ લાલો થાય છે.

કાં શું થાય છે ? (મારો જીવ જાય છે, અરે હાય હાય હાય)

ધુલ્લુલેવ

—:૦:—

પિયુ પિયુ પોકારતીરે, પપૈયા વધુ ગુરે વનમા,
વિરહ અગાર હોં તનમા, અતિશય બળી રહી મનમા—પિયુ

ખીલતી આ કળી કુસુમની, ભોળી વિના કરમાય,

ગુલતી આ લલિત પાખડી, ભોળી મધુકર મ્હાય—પિયુ

બાળા રસાળી અંતરે, આકુળ વ્યાકુળ થાય;

નમ્ર નવાહા નૌતમ રમણી, રસિક નરવર મ્હાય.

હસણી દુખી થતીરે, કોમળ માનસ ઉપવનમા—પિયુ

વસંત પ્રભા.

—:૦:—

કેડલો મુકોને કે મારો કથ કોડીલારે
રાખો જગી મરગદ, હો રંગીલારે જોગી.

પાલવ છોડો મારો સાહય્યાજી શાશ્વારે,
લોક દેખને મર લાજરે, હોજી રસીજારે જોગી.

સાનમા સમજો કાંઈ ઝાઝું શું કહીરે,
દીલની ચોરી શું જગ જાણેરે, હોજી રસીલારે જોગી.

પ્રેમ મીડી કરીને પીજીએ હોજી રસીલા જોગી.

શુદ્ધદેવ

—:૦:—

પુલની પાખડી થ્યો પ્રાણ, ગણી અતરની ઓળખાણ—પુલની.
 સ્યામ સલુણા અમ ધર આવ્યા, શા કરીએ સન્માન,
 નાય નગિના પરિમલ બીના, મન માન્યા મેહમાન—પુલની.
 ઝાઝુ શુ કહીએ સમજીને, સખી નયનના બાણ,
 વિમળ કમળ આ સરવર જળનુ, ભોગી બ્રમર સુખાણ—પુલની.
કુમારપાણ.

—:૦:—

પ્રેમ તંત્ર અણુમોલ સખી એ શીખવ્યા નવ શીખવાય,
 કોઈના શીખવ્યા નવ શીખવાય.
 પડે સમજ અનુભવે આપડે, કાન્ત મિલન બ્યા થાય,
 એકાન્તે કાન્ત મિલન બ્યા થાય—સખી.
 પ્રિયતમને જોતા શરમ ચડે, ધડકે ઉર પાછા ચરણ પડે,
 ત્યા શા શીખાવે પ્રણય તત્ર, બ્યા નયને મદ ઘેરાય;
 હડીલા નયને મદ વેરાય—સખી.
 પણ બ્યા જરી આખથી આખ મળે, પળમા ઉર એક બીજા ઉછળે
 અધીરા હૃદયેથી હૃદય મળે, ત્યા રસ સાગર છલકાય
 રનેહથી રસ સાગર છલકાય.

નવલ-કુસુમ—રાગ—ગરબો (બેન્ડ સાથે)

બાન શુભા છો રાજ, મુખજાની મલકે, (૨)
 કામણુગારી કીફીની હથકે હડીલા રાજ (૨) બાન શુભા છો.
 ઝાઝરને ઝણકે, નેપૂરને રણકે, (૨)
 જોબનીયાની જુરકીની બનકે, હડીલા રાજ (૨) બાન શુભા છો.
 હાથને ઘટકે, ચાલને ચટકે. (૨) પતથી કમર ફેરે કટકે—હા.

જલસા સગ્રહ-રાગ, ખમાચ, દાદરો !

કાંઈ લટક લટક ચલત મોહન આવે ભાવે,
અધુરી, અધુરી, મધુરી, મધુરી, મોરલી બગવે-કઈ.
ખાઈ કમરીયા હાવે લકરીયા બનમે ગડિવા ચરાવે,
સાવલી સુરત મોહની સુરત, મુખશે મિન બગવે-કઈ.

મી. મુરાદઅલી - ઊસ્તાદી-લજન.-

મદીનમે મોહન આવ્યો દીલબર સચ્ચો દીન જગાયો,
સરવર સચ્ચો દીન જગાયો —મદીને

જુમમેકી રાતકો જન્મજ ધરીયો, અમીના ધર જાયો
દાદ હલીમા પાલના જુનાવે હુરાયે મગજ ગાયો,
અખદ્દી ધર અનંત વધાયો —મદીને.

નખી મોહમદ ચલે મહેરાજકુ ચોથે અરસપે આવ્યો,
ચોથે અરસપે એક શેર ખડા થા, અશુદ્ધી નમિસે પાયો,
મુદત પરદેમે દીખાયો.—મદીને.

હસ પરદેમે નખીકુ ખીકાયો, અનહુક બેદ બતાયો,
આશુક માશુક દોનો હીલમીલ બેઠે, આશુક માશુક મન ભયો,
નખીજી મહેરાજ સીધાયો.—મદીને.

નૂરકી પગરી નૂરકા જામા, નૂરકી સેજ ખીજાયો,
નૂરકા સેહરા, નખીજીકે શીરપર, મોતીયન મેહ બરસાયો;
નખીજી મહેરાજસે આવ્યો.—મદીને.

કલમા પદો નીત નૂર નખીકા, ઇલમે દીન સોદાયો,
લાઇલાહ, ઇલહીલાહ મોહમદ રસૂલીલાહ, કદમા મુખપાક પકાયો,
નીશા તેરે કદમોમે આવ્યો.—મદીને.

સરહારખા. —કળેડાની કહાણી—

કોને કહીએ કળેડાની કહાણી, જેમ બળદ પીયાએ ધાણીરે,
લોક વગોવે ને સાસુ સતાવે, વળી પીયુડા છે પામર પ્રાણીરે.
હું જોખન રશ કુંડતી, પણ જોડીની ખોડ,
પીયુડા રમે લખોટીએ કરતો દોડા દોડ.
જગદીશ ! હવે ગભરાણીરે, સહાય કરજો શ્રી સારંગ પ્રાણીરે

રામગ્રાફ ન ૫૧૨ —ઉસ્તાદી બજન—

અલી છકરમે, મુરખ મનવા પીછે તું પછતાવેગા,
... .. રે બાઈ, પીછે તું પછતાવેગા
મધ દુનીયામે કહેત કબીરા દેર જનમ નહિ પાવેગા[૨]—અલી
દેર દીલાવે નામ મોલાકે, દેવેગા તો પાવેગા,
... .. રે બાઈ દેવેગા તો પાવેગા
ગયા વખત દેર નહિ મીસનેકા, ખાલી હાથેજાવેગા ૨]—અલી
હુનિયારે દેજત માલ ખજના. સગ ન તેરે આવેગા
... .. રે બાઈ સગ ન તેરે આવેગા
મહેલ મહેલીયા, બાગ- બગીચા, સખ છોડકર જાવેગા[૨]—અલી
હાથીરે ઘોડા ફેળુરે લશ્કર ધરકુલે ચૌકી બીડાવેગા,
... .. રે બાઈ ધરકુલે ચૌકી બીડાવેગા.
દીલકે બીતર તનસે મનડા, જમરા જીવ લે જાવેગા[૨]—અલી.
રોજ મહેશરમે, નિસદીન જોલે, પાક મોહમદ આવેગા,
... .. રે બાઈ પાક મોહમદ આવેગા.
વખી મોહમદ મુસ્તફા, કુલ્લ બાલમકુ જતાવેગા.—અલી
(સલામ આલેકુમ)

પૃથ્વી પુત્ર

—૦—

આવી આવી વસતની બહાર, સૂતી મારી સેજલડી,
તોચે આવ્યા ન હૈયા કેરા હાર, સૂતી મારી સેજલડી
લાવો લાવો સમગ્ગવી, સુદર સ્થામ સ્થામ સ્થામ,
આવો આવો અતરના આરામ, સૂતી મારી સેજલડી.

સાખી { મીઠા બોલી કોકિલા કરે મધુર ટહુકાર,
વીરહે વ્યાકુળ વલ્લભા દેતી ત્રાપ હુમર.

મનમગ્નતા મોહન લાલા, અતર છો વિહવળ વ્હાલા,
પ્રીતિ ધારા વરસાવો, શાને તરસાવો,,
પુલસૈયા સોદાવો, પુલઆણુ વિધેપ્રાણુ—આ સૂતી મારી સેજલડી.

મીસ ખ્યારીબાન —રાગ કહેરવા—

અપને ખ્વાબગી મે જોગન બનીરે હો (૨)
જોગન બની, બેરાગન બનીરે (૨) અપને ખ્વાબ—(૨)
તુટસા કુવા નીરખારે, હોય ચમેલી પુલ,
સખ સખીયન મીલ સહેરા ગુંચે, પહેને નખી આ રસુલ.
મેતો જોગન બનીરે, અપને ખ્વાબગી—
પત્તા તુટા ડાલસેરે, લેગમ પવન ઉડાય
અનકે બીછડે કય મીલેગે, ઉપડે લે જાય—મેંતો જોગન અપને.
પત્તા ઝુકાજ ટેહનીકે નીચે, બતાયે પાયો પુલ,
ઉપરકે પતે સખી ઝુકે, પહેનાયે નખી આ રસુલ—મેતો.

ખારા સાહેબ—રાગ, આશાવરી—

કરશે સીગાર ચતર અલખેલી, સાગનકે ધર જના હોગા. (૨)
માટી ઉઠાવન માટી બીછાવન, માટીમે મિલ જના હોગા—
નહાલે ઘોલે શીશ ગુચાવલે, શીર વ્હાસે, નહી આના હોગા—કૌ

વિક્રમચરિત્ર

—:૦:—

કોઇ દુધ હોય દીલરગી, શોખીલા શાણા કમગી—હા કોઇ
 કુદી પીયે કમુબસો, ગાળે પીયે અબુધ,
 દાર તો દીવાના પીયે, દાના પીયે દુધ.—હા કોઇ
 એક બમીરસ દેવનો, ખીન્ને રશ છે પ્રેમ,
 ત્રીજો રશ ગોરશ ભયો, પીધે ક્યા હેમ—હા કોઇ.
 ગોરી ગવરી ગાયના, ગોરા મીઠાં દુધ
 હું પણ ગોરી ગોરડી, ગોર દીલ છે શુ—હા કોઇ.
 હેમ કટોરો હાથમા, માહી અમૃતમાર
 ચતુર હોય તે ચિતવે, ગુણ સમજે ન ગમાર—હા કોઇ.

મીરાબાઇ

—રાગ ગરબો—

ગોકુળીયે લઈ ચાલો, ઓધવરાજ હમને, (૨)
 આણી તીરે ગંગા ને પેલી તીરે જમના. (૨)
 વચમા ગોકુળીયું છે ગામ—ઓધવરાજ હમને (૨)
 થોડા થોડા જળમા માછલીયા રે તપને
 તલપ તલપ જીવ જાએ—ઓધવરાજ હમને (૨)
 જોડા કુવામા ઉનાઈરે હમને (૨)
 મેલી દેલી શીદ જાએ—ઓધવરાજ હમને (૨)
 શેરી ભલી પણ સાકડીરે, નગર ભલા પણ દૂરે—ઓધવ
 હમારા સાસરીયામા દુખડારે દીધા, બસે મારે મહીવરે વળાવોરે,
 ઓધવરાજ હમને (૨) ગોકુળીયે લઈ ચાલો

ન્યાયસિધુ.

—૦:—

નદલાલા કૃષ્ણ મોરારી, ગોકુલકે જાનેવાલે,
મથુરાકે રહેનેવાલે—નદલાલા
અમરી બસિયા તુને બગાઇ, સખ સખિયનકે મન બાઇ,
ગૌએ શરન તેહારે આઈ, કાનાકાલી કમલી વાલે—નદલાલા
સુકન્યા સાવિત્રી. (નાતરીયા ન્યાતનો ફજેતો)

નવ ગમે ધરમાર, ભરી દુખની વખાર,
બળ્યો સંસાર નાતરીયા ન્યાતનો
...નીકું નારનું બગર, બહોરી વ્યર્થ વહે બાર,
જેમા મને નહીં મેળ કાઢ વાતનોરે—બળ્યો
કેમ કરી યાવ કહો પ્રીતિ પરાણે,
“કરે જીવતાં મોહકાણુ મુવે હોય તાણુલાણુ,”
...બાઈ બાઈનો બહેવાર ચાને લાતનોરે—બળ્યો

કુસમાવતી

—જાજન—

બહે જન કોટી યત્નો કરે. નસીમના લખ્યા લેખ ના દશે
પાપીયા પાપી પગલા ભરે, અતમા માથુ પટકી મરે.
હરિશ્ચંદ્ર મહારાજ જીવેને, નિય ઘેર સેવા કરે
ચંદ સેવકી સતિ લેખથી ગુમાન શાને કરે—નશીબ
પાન્ડવ સરખા ધમ ધારી પણુ, વન વન રવડી મરે
ચીર હરણુ થયા સતીનાં પ્રણુ કૃપા ત્યા કરે—નશીબ
સતીયા શુરજન બહે કુજનથી, કદી પીડલા હરે
રક્તમેવ જયલે સમજાને ન્યાય નીવતા કરે—નશીબ

મીરાંબાઈ. રામ, લાજન—૫૬.

જુલત રાધા સંગ, ગિરિધર જુલત રાધા સંગ,
અમીલ ગુલાલકી ધુમ મચાઈ, ભર પિયકાગી રમ. નમીરિધર
લાલ ભઈ બિદાવન જમુના, કેશર ચુવત અંમ
નાચન લાલ અધર સુગશભર, ધિમી ધિમી બાજે મૃદંગ”
મીરા કહે પ્રભુ ગિરિધર નાગર, ચરન કમલ કૂદમ.

કબીર લાજન. —રાગ પદ—

તુહી રામ તુહી રામ તુહી રામ, નારો ચરખો બોયે રામ નામ,
ભજ તુહીરે નીજ તુહી રામ તુહી,
ચરખો મારો અજબ રંગીનો, પુણીઓ લાન ગુલાલ,
કાતનેવાતી છેલ છમીતી, આતશ નામે નાર, અરજ સુણ્યો મોરીરે.
રે પીંગલવણા હુ ગઈ, તુમ પીજો પીંગરા ભાઈ;
પીંગન પીંગરે કોઈ ખા ગઈ, કાઈ દાસ ગુરે સમજ બતાઈ.
જળ ઉપર જળ નિપજેરે, જળમા કીધો વાસ,
એક અચ્ચો મે સુણ્યો કાઈ બેટી જનમ્યો બાપ
બેટી પુછે બાપકુ તુ અજણ્યો વર લાજુ,
અજણ્યો વર ના મળે તો તારે મારે ધરખાર.
માતારે મરજો પીતારે મરજો મરજો ધર ભરખાર;
એક ન મરજો પીતારે મારા ચરખાનો બડનાર.
રામદાસનો ભણે કબીરો આ ચરખો કહેવાય;
આ ચરખાને જે કોઈ ફેરવે, તેનો જન્મ મરણ મૂટી જાય.

રાજકઠીયારાની વાર્તા— (રાજકઠીયારો નોવેલમાંથી)

—રાગ-ઢાહરો—

જ્યેષ્ઠપંડમાં સુદીરગામ, ક્ષત્રિઓનું મોટું ધામ !
 જનન નામે પૂરનો ધણી, સ'નામે રાણી પદમણી !
 એક દીવશ નિશાએ રાય, પાસ રાણી ચાપે પાય,
 રાતદીવસનો પડ્યો વિનાદ ! હેડ કરી કાંધો સંવાદ !
 ચડા ઉતરી એને થાય, રાગ હઠમા આવિ જાય,
 હાજઆએ 'હાજહા' કરી, કાળીરાન બપાન કરી !
 ગર્ભવતી ગુણવતી નાર, મૂકા રાત્રે વન મોઝારી
 રોતી પીટતી રાણી ગઢ, વનમા પ્રસુત પીડા થઈ
 જયો કુવર કન્હૈયો કહાન, જાણે જાન્યે ભૂપ નિધાન !
 ચણ પતી વિણ સતીનું મન કચવાય, જીવે પુત્રને ગેવાઠ જાય,
 રાણી શોક અધિક મનધરે, દીકરો લઈ દક્ષિણ પગવરે,
 જુખ દુખના આવ્યદીન સતી નું શરીર થાતુ ક્ષિણ.
 પુત્ર ઉગારી માતા મરે સીધિ સ્વર્ગ વિશે સચરે !
 મરતા માદળીયું દીધ લાય, માનાએ આશિષ મગાય,
 કુવર પછી કઠીયારો ઠર્યા પીતા કોધથી કુવરી વયો.
 સતિએ દળદર કાઢ્યુ દૂર, ત્યાથી આવ્યા શ્રી સિદ્ધપુર
 કપટે—કથ વગડે ઉપડે—(ને)—સતી સસગને પાલવડે
 નકહો જોગી પતી કહા જઈ રહ્યા ? જગલમા જોગી થઈ ગયા.
 નકહો જોગી સસરાનું શુ થયું ? પુત્ર વધુ પર ચિત્તજ ગયું.
 મકુવર તાતથી કેમ પમાય ?—સતિને પતીનો સમા ગમ કયા થાય ?
 ઉત્તર સામી આપ્યો કરો દક્ષિણ સામી પીઠજ ધરો.
 જ્યો પીતા શ્રી જોધાણુ નાથ લેસતી તૂજ પતિનો હાથ.

તેયાર છે! - તેયાર છે!! તાકીદ મંગાવો!
— 'વહેલો તે પહેલો' —

સંગીત ફોનોગ્રાફ ગાયન સગ્રહ. ભાગ ૧-૮.

સુંદર ૧૬ સ્ત્રીઓ અને લોકપ્રીય સેકડો ગાયનોથી ભરપૂર ૨
ઉપરાંત પાના ૨૦૦૦થી કેન્સી પુઠું છતા કીમત ફક્ત
એક રૂપીઆ પોષ્ટેજ અલગ

અતુર સુંદર ગરબાવળી.

અતી લોકપ્રીય ગરબીઓ, દાણવીલા વીગરેથી ભરપૂર ફેકે અહરથ
કુટુંબમાં ગમવા લાયક સ્ત્રી, માણક, બાળકીઓને મહુજ વિપયોગી
સુંદર સીતવાળું પુઠું એની પાનાની બુક છતા કીમત
૬૨ આના પોષ્ટેજ શુદ્ધ

* ઝવહરે મહેલીલ *

ઉર્દુ જમાન અને ગુલશની દરકોમાં ગજન કબાવીનો મોટામાં
સગ્રહ ગાળીના શાયરોના અમુલ્ય ગદ્યોથી ભરપૂર ૨૦૦૦ પાનાના નમુના
૨૦૦૦થી પુઠું, છતા કીમત ૬૨ આના પોષ્ટેજ શુદ્ધ
ત્રણે બુક એની મંગાવનારને પોષ્ટેજ માફ
આ તથા એ શીવાય મીઝ સારા અને સગતા પુસ્તકો મળવાનું છે

શા. ચુનીલાલ મગનલાલ બુકસેલર
સાહીત માવ-મુરત.

મુરત અગતપુરી ભાગળ, બાણવાળી પોષ્ટમાં આજના ત્રી અન
બંધુ પ્રી પ્રેસમાં ગોવિંદજી હાથાભાઈ નાયકે છાપી

૧૯૨૭-૨૮-૨૯-૩૦-૩૧-૩૨-૩૩-૩૪-૩૫-૩૬-૩૭-૩૮-૩૯-૪૦-૪૧-૪૨-૪૩-૪૪-૪૫-૪૬-૪૭-૪૮-૪૯-૫૦-૫૧-૫૨-૫૩-૫૪-૫૫-૫૬-૫૭-૫૮-૫૯-૬૦-૬૧-૬૨-૬૩-૬૪-૬૫-૬૬-૬૭-૬૮-૬૯-૭૦-૭૧-૭૨-૭૩-૭૪-૭૫-૭૬-૭૭-૭૮-૭૯-૮૦-૮૧-૮૨-૮૩-૮૪-૮૫-૮૬-૮૭-૮૮-૮૯-૯૦-૯૧-૯૨-૯૩-૯૪-૯૫-૯૬-૯૭-૯૮-૯૯-૧૦૦

